

Arrest

nr. 103 595 van 28 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2012 heeft ingediend, in eigen naam en handelend als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, teneinde de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 juni 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond werd verklaard. Deze beslissing werd aan verzoekster ter kennis gebracht op 4 juli 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. POKORNY en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 augustus 2010 diende verzoekster bij de Belgische overheid een asielaanvraag in.

Op 23 september 2010 werd een overnameverzoek gericht aan de Duitse autoriteiten daar verzoekster beschikte over een Duits visum, geldig van 23 augustus 2010 tot 5 september 2010.

Op 27 september 2010 stemde Duitsland in met de overname van verzoekster en haar minderjarig kind.

Op 29 september 2010 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Hiertegen diende verzoekster een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad)

Op 27 oktober 2010 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 28 januari 2011 verwierp de Raad het beroep tegen de bijlage 26^{quater} bij arrest nr. X.

Op 11 juni 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 27 oktober 2010, door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie ongegrond verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27/10/2010 werd ingediend door : A, H. (R.R.: [...]) nationaliteit: Armenië (Rep.) geboren te A. op [...]

+ minderjarig kind : G., V. (R.R.: [...]) adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 27/12/2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Betrokkene haalt medische elementen aan. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 12/04/2011 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, Armenië, en dat er geen bezwaar is om te reizen. De arts-attaché concludeert dat: “Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat betrokkens aandoening, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Armenië. Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Op 4 juli 2012 gaf de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 7 juli 2012 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert in haar enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het beginsel van behoorlijk bestuur: met name het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij licht haar middel toe als volgt:

“Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingediend per aangetekend schrijven van 27 oktober 2010, ten onrechte ongegrond verklaarde;

Doordat de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (R.v.St., nr. 110.667, 25 september 2002; R.v.St., nr. 113.439, 10 december 2002; R.v.St., nr. 144.471, 17 mei 2005);

Doordat de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 de overheid ertoe verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze: het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing en dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven moet aangeven op grond waarvan tot de beslissing wordt gekomen;

Terwijl in casu de bestreden beslissing in strijd met deze motiveringsverplichting werd genomen omdat ze geenszins duidelijk de motieven en concrete overwegingen aangeeft op basis waarvan de beslissing is genomen;

Terwijl De Raad, in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, een toetsingsbevoegdheid heeft en bijgevolg bevoegd is na te gaan of verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag in kwestie is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld, of alle vereiste beoordelingscriteria in overweging werden genomen en of zij op grond daarvan niet de minste twijfel heeft kunnen hebben, dus overduidelijk en onbetwistbaar, dat er niet wordt voldaan aan de criteria conform artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet;

Doordat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwezen [wordt] naar het feit dat het aangehaalde medische motief niet kan worden aanvaard om het verblijf van verzoekende partij en haar dochtertje te regulariseren in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en naar het advies van de ambtenaar-geneesheer waaruit blijkt dat behandeling en opvolging van de medische situatie van het dochtertje van verzoekende partij aanwezig en betaalbaar zijn in Armenië;

Doordat verzoekende partij terzake de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht;

Doordat artikel 9 ter §1 van de Vreemdelingenwet als volgt luidt: “[...]”

Aangezien door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie verwezen wordt naar de conclusie van de arts-attaché d.d. 12 april 2011: nl. “ ... Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat een spastische hemiplegie rechts, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, Armenië. ... ’

Doordat artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet vereist dat de (ambtenaar-)geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken systematisch vijf beoordelingscriteria in overweging moet nemen om te kunnen besluiten of diegene die de toepassing van dit artikel inroept al dan niet aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft;

Doordat deze criteria zijn: de situatie op het vlak van gezondheidszorg in het land waarnaar de betrokken vreemdeling wordt uitgezet, de ernst van de ziekte, de (on)mogelijkheid voor de betrokkene om te reizen, de effectieve toegang van de vreemdeling tot de gezondheidsverstrekking in zijn land van herkomst, mede gelet op zijn financiële mogelijkheden en, ten slotte, de aanwezigheid van familieleden in geval de ziekte toestand dit vereist;

Doordat de (ambtenaar-)geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken bij afwijzing van de aanvraag steeds de redenen expliciet dient aan te geven (Zie R.v.St. nr. 76.648, 26 oktober 1998, onuitg.);

Terwijl dit niet geschiedde en verzoekende partij bijgevolg de schending aanvoert van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

Terwijl in de bestreden beslissing verwerende partij verwijst naar (de) het advies van de (ambtenaar-) geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 12 april 2011;

Terwijl het determinerend motief van de bestreden beslissing en aldus het advies van de geneesheer-attaché erin bestaat dat effectieve toegang tot de gezondheidsverstrekking in het land van herkomst van verzoekende partij mogelijk is, zowel behandeling, opvolging als medicatie zijn voorradig;

Terwijl het medisch advies terzake echter niet geïndividualiseerd of gedetailleerd is wat dit motief betreft;

Terwijl de motivering bijgevolg geenszins afdoende is;

Terwijl verzoekende partij in concreto aantoonde dat de vereiste behandeling voor de behandeling van de aandoening van haar dochter niet voorradig is in het land van herkomst;

Doordat het betrokken patiëntje reeds werd behandeld, evenwel zonder gewenste resultaat, zoals blijkt, voor de aandoeningen waaraan zij lijdt in haar land van herkomst, zoals kan opgemaakt worden uit de door verzoekende partij neergelegde medische attesten, voornamelijk afkomstig uit Armenië, nl.

- medisch attest d.d. 31 mei 2012 van "Centre Réhabilitation D'Enfant Republicain" S.A.F., Médecin traitant, L. M. (stuk 2)

- medisch attest d.d. 12 december 2011 van "Ministry of Education and Science of The Republic of Armenia Yerevan State Medical University After Mkhitar Heratsi", Clinical vice- chancellor, M.Z. N.: "... Additionally is informed that the periventricular leucomalacia disease is not cured in the Republic of Armenia. ..." (stuk 3)

* medisch attest d.d. 10 mei 2011 van "Ministère des instructions et des Sciences de la RA Université Médicale d'Etat d'Erevan de Mkitar Heratsi", Protecteur à la ligne travaux clinique, M.Z. N., «... L'intervention d'opération n'a pas donné une bonne résultat. ...» (stuk 4)

- medisch attest d.d. 10 mei 2011 van "Ministère de l'Enseignement et des Sciences, Université d'Etat de Médecine Mkhitar Heratsi », Pro-recteur superviseur des travaux clinique M. N., «... Les résultats escomptés n'ont pas été atteints par cette intervention chirurgicale. ...» (stuk 5)

- medisch attest d.d. 4 augustus 2009 van "Centre Médical Arabkir, Institut de santé pour enfants et adolescents », Médecin H. L. K., «... Dans l'avenir peut nécessiter une nouvelle intervention chirurgicale. ...» (stuk 6)

- medisch attest d.d. 4 december 2010 van Dr. S. S., In thuisland proefbehandeling met botox geprobeerd. Onvoldoende resultaat. ..." (stuk 7)

Terwijl verzoekende partij concreet is ingegaan op de vraag naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste specifiek noodzakelijk geachte medische zorgen voor haar dochtertje in Armenië;

Terwijl in deze door haar voorgelegde attesten (stukken 2 t.e.m. 7) dewelke ten tijde van het advies en besluitvorming reeds deel uitmaakten van het administratief dossier, conclusies worden getrokken en verifieerbare concrete informatie bevatten die kunnen nagegaan worden;

Terwijl echter de arts-attaché alsook verwerende partij zich in respectievelijk het advies en bestreden beslissing beperken door het louter tegenspreken van het feit dat beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste medische zorgen niet beschikbaar zijn in Armenië;

Terwijl uit nazicht blijkt dat de arts-attaché en verwerende partij zich op diverse algemene en niet concrete bronnen hebben gebaseerd om uiteindelijk te concluderen dat de noodzakelijke medische zorgen voor het betrokken patiëntje in Armenië beschikbaar zijn alsook toegankelijk;

Terwijl deze algemene informatie de conclusie in de bestreden beslissing niet kan onderbouwen;

Terwijl de inhoud van de medische attesten of verklaringen van Dr. L. M., Dr. M.Z. N., Dr. H. L. K. en Dr. S. S. niet wordt besproken in de bestreden beslissing, in feite wordt geen enkele melding gemaakt in de bestreden beslissing van het feit dat deze attesten toegevoegd werden aan het administratief dossier en deel uitmaken de overtuigingsstukken, door verzoekende partij overlegd;

Terwijl zowel de arts-attaché alsook verwerende partij bijgevolg nagelaten hebben concreet in te gaan op de bevindingen van de dokters-specialisten uit Armenië;

Terwijl als verwerende partij stelt dat men in Armenië wel de benodigde behandeling voorhanden is - quod non-, dan dient hij hiervan uiteraard het onweerlegbaar bewijs te leveren, wat in de bestreden beslissing niet gebeurd is (R.v.S. 7 mei 2001, nr. 95.175. RDE 2002, n° 119);

Terwijl algemene informatie kunnen (sic) geen bewijs leveren;

Terwijl verwacht mag worden dat de arts-attaché concrete informatie zou inwinnen bij Dr. L. M., als behandelende dokter-specialist, ten einde een oordeel te kunnen vellen over de resultaten van de behandeling en opvolging van het dochtertje van verzoekende partij in Armenië om alzo een besluit te kunnen formuleren over de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de vereiste medische zorgen;

Terwijl dit echter geenszins geschiedde;

Terwijl in casu bijgevolg blijkt dat de bestreden beslissing niet wordt ondersteund door een grondig onderzoek van de elementen (en alle medische verklaringen) die de concrete situatie van verzoekende partij kenmerkt;

Dat deze handelswijze in strijd is met het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en beginsel van behoorlijk bestuur, temeer daar in feite de medische attesten van de artsen uit Armenië en het advies van de arts-attaché op cruciale punten tot tegenstrijdige conclusies komen;

Terwijl verwerende partij om te voldoen aan bovenvermelde beginselen en verplichtingen, het noodzakelijk was in de bestreden beslissing te antwoorden op de andersluidende conclusies en een motivering te formuleren waarom afgeweken wordt van deze conclusies;

Terwijl verwerende partij concreet in haar beslissing moet duiden waarop haar administratieve handeling rust met vermelding van de feitelijke elementen die ertoe hebben geleid het verband te leggen tussen de conclusie van de bestreden beslissing (nl. aangaande de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de medische zorgen) en de concreet ingewonnen informatie op basis van het medische dossier van betrokkene, hetgeen geenszins geschiedde;

Terwijl geen enkel geïndividualiseerd medische attest aangaande het dochttertje van verzoekende partij door verwerende partij wordt voorgelegd waaruit zou blijken dat de inhoud van de attesten van de artsen-specialisten uit Armenië voor discussie vatbaar is of betwist wordt;

Terwijl vereist wordt [dat] de overheid (verwerende partij) tot voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht;

Terwijl het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat het bestuur niet anders mag beslissen dan na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van zaken;

Doordat verwerende partij de plicht heeft haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding, hetgeen betekent dat geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak;

Terwijl uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding voortvloeit dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJSS, un. 24.65], 18 september 1984, R. W. 1984-85, 946: LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur. 43);

Doordat uit het voorgaande volgt dat vaststaat dat het dochttertje van verzoekende partij enkel in België kan behandeld en opgevolgd worden;

Doordat verzoekende partij immers geen afdoende tegenbewijs leverde dat in het herkomstland adequate behandeling en opvolging onmogelijk kan worden bekomen (RvS 89.067, 20juli 2000);

Doordat anderzijds door verzoekende partij wordt opgeworpen dat het medische advies van de arts-attaché dateert van 12 april 2011 ofwel exact 14 maanden oud is en niet meer adequaat kan aangewend worden om de bestreden beslissing d.d. 11 juni 2012 te schragen;

Terwijl immers de toegankelijkheid en de beschikbaarheid van vereiste medische zorgen op het ogenblik van de besluitvorming, 14 maanden na datum van het advies, kan gewijzigd zijn;

Terwijl verwerende partij moeilijk kan beweren dat een dergelijk advies nog adequaat en accuraat is 14 maanden na datum ofwel op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, zijnde 11 juni 2012;

Doordat daarenboven opgemerkt wordt dat bij aangetekende zending d.d. 11 april 2011 (stuk 8) de arts-attaché, Dr. D. verklaarde: "... Ik ben van oordeel dat de door u overgemaakte medische gegevens onvoldoende zijn om mij toe te laten een volledig en objectief medisch advies te verstrekken. ... Deze appreciatie vereist dat het bijgevoegd medisch attest volledig en leesbaar wordt ingevuld; wij vragen u dit attest binnen de 4 weken na ontvangst per post over te maken aan: ...

Gelieve bovendien volgende medische rapporten voor te leggen: verslag van operatie, verwachte duur van postoperatieve zorgen ...";

Dat deze aangetekende zending verzoekende partij pas ten vroegste kon bereiken op 12 april 2011;

Doordat ondanks het oordeel van Dr. D. dat de medische gegevens onvoldoende zijn om een volledig en objectief medisch advies te verstrekken, Dr. M, I. op datum van 12 april 2011 een advies medisch formuleerde, op grond waarvan de nu bestreden beslissing werd genomen;

Doordat de gevraagde noodzakelijke gegevens toegestuurd werden binnen de voorziene en gestelde termijn, nl. op 27 april 2011;

Doordat verzoekende partij niet op de hoogte is geweest tot op datum van de ontvangst van de bestreden beslissing, dat verwerende partij de gestelde termijn van 4 weken niet heeft gerespecteerd en een beslissing nam, nog vóór de opgevraagde stukken werden toegevoegd aan het administratief dossier;

Terwijl aldus vaststaat op grond van de aangetekende zending van Dr. D., dat de medische gegevens onvoldoende zijn geweest om een volledig en objectief medisch advies te kunnen verstrekken;

Terwijl bijgevolg vaststaat en dit volgens de arts-attaché, Dr. D., van verwerende partij zelf, het advies van Dr. I. de bestreden beslissing geenszins kan schragen gezien het gesteund is op een onvolledig medisch dossier;

Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in zich draagt;”

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze.

Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de ongegrondheid van de aanvraag wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet en naar de feitelijke gegevens die er aan ten grondslag liggen. Zo verwijst de gemachtigde van de staatssecretaris naar het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer, dat ook verzoekster ter kennis werd gebracht en motiveert hij dat de arts-attaché heeft aangegeven dat hoewel de aandoening van verzoekster kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn (*sic*) leven en fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt er *in casu* geen risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling daar een behandeling in Armenië beschikbaar en toegankelijk is. De gemachtigde van de staatssecretaris concludeert aldus dat er geen bewijs aanwezig is dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar verzoeker gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG of op artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

In zoverre verzoekster van oordeel is dat de formele motiveringsplicht zou zijn geschonden doordat de beslissing geenszins duidelijk de motieven en concrete overwegingen aan zou geven op basis waarvan de beslissing genomen is, kan zij, gezien het bovenstaande niet gevolgd worden.

Hetzelfde kan gesteld worden waar verzoekster aanhaalt dat de ambtenaar-geneesheer bij afwijzing van de aanvraag de redenen daarvan expliciet dient aan te geven en dat dit niet zou gebeurd zijn. Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat hij duidelijk de redenen op gedetailleerde wijze aangeeft op grond waarvan hij tot zijn conclusie komt dat hoewel de aandoening kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, dit geen reëel risico vormt aangezien de behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst Armenië. Hij haalt in zijn advies de bronnen aan waarop hij zich heeft gebaseerd om vast te stellen dat er huisartsen, neurologen, pediaters en fysiotherapeuten kunnen instaan voor de opvolging en behandeling alsook dat er ziekenhuizen zijn die kunnen instaan voor de opvolging en behandeling van de in de medische attesten beschreven aandoening. Hij wijst er ook op dat via zijn geciteerde bron is aangegeven dat er Armeense ziekenhuizen zijn waar ortheses gemaakt worden. De arts verwijst ook naar het toegankelijkheidsonderzoek dat integraal wordt weergegeven in zijn advies. Uit dit onderzoek blijkt dat de aandoening van de dochter van verzoekster is opgenomen in de lijst van gratis zorgen, dat de nodige medicatie en opvolging door een specialist gratis zijn en beschikbaar in poliklinieken en gespecialiseerde centra.

Verzoekster kan dan ook niet dienstig voorhouden dat het medisch advies niet geïndividualiseerd of gedetailleerd zou zijn wat betreft het argument dat de behandeling, opvolging en medicatie voorradig zijn. Op gedetailleerde wijze worden de specifieke internetsites weergegeven als zijnde de bronnen waarop de ambtenaar-geneesheer zich heeft gebaseerd om vast te stellen dat de nodige opvolging, behandeling en prothesen voorradig zijn. De ambtenaar-geneesheer is hierbij duidelijk vertrokken van

de individuele situatie van de dochter van verzoekster met gedetailleerde vermelding en beschrijving van de inhoud van de voorgelegde medische attesten.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Verzoekster voert ook een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Er dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt *in casu* nazicht in van de toepasselijke wetsbepaling, artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)”

Verzoekster verwijst naar de medische attesten die zij heeft neergelegd van de Armeense artsen L.M. van 31 mei 2012, van dokter M.Z.N. van 10 mei 2011 (identiek aan het stuk van dokter M.N. van 10 mei 2011) en van 12 december 2011, van dokter H.L.K. van 4 augustus 2009 en van de Belgische arts S.S. van 4 december 2010 en stelt dat door verweerder geen rekening werd gehouden met deze stukken, dat er geen melding van deze stukken wordt gemaakt en dat er niet wordt ingegaan op de concrete bevindingen van de dokters-specialisten uit Armenië. Ze stelt dat uit deze stukken blijkt dat de vereiste behandeling niet voorradig is voor haar dochter in Armenië.

Wat betreft de medische, bij het verzoekschrift gevoegde, attesten van de Armeense artsen en van 1 Belgische arts, moet aangestipt worden dat het voor de Raad op basis van het administratief dossier en de door verzoekster verstrekte stukken niet mogelijk is na te gaan wanneer deze zijn voorgelegd. Waar verzoekster aanvoert dat deze stukken ten tijde van de besluitvorming reeds deel uitmaakten van het administratief dossier, kan dit na onderzoek van dit administratief dossier niet voor alle stukken bevestigd worden. Enkel het attest van de Belgische dokter S.S. van 4 december 2010, het stuk van dokter M.(Z.)N. van 10 mei 2011 en het stuk van dokter L.M. van 31 mei 2012 bevinden zich in het administratief dossier. De Raad kan voor de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing enkel rekening houden met de stukken die deel uitmaken van het administratief dossier.

Wat betreft het attest van dokter S.S. van 4 december 2010, blijkt dat dit wel uitdrukkelijk werd opgenomen in het advies van de ambtenaar-geneesheer. Het stuk van dokter M.(Z.)N. van 10 mei 2011 wordt niet uitdrukkelijk vermeld echter bevat dit stuk enkel de door de andere attesten bevestigde diagnose en het feit dat de dochter van verzoekster aan de achillespees werd geopereerd en dat deze ingreep niet de gewenste resultaten heeft gehad. Er moet echter vastgesteld worden dat dit element uit de medische voorgeschiedenis van de dochter niet wordt tegengesproken door de arts-adviseur en ook werd opgenomen in bijvoorbeeld het medisch attest van dokter W. van 27 april 2011 waarnaar door het advies van de ambtenaar-geneesheer wel expliciet wordt verwezen. Het feit dat deze operatieve ingreep op zich niet de verhoopte resultaten heeft behaald, wordt ook minstens impliciet bevestigd door de overige medische stukken die wijzen op de behandeling die de patiënte in België heeft ondergaan. Wat betreft het derde stuk van dokter L.M. van 31 mei 2012, kan uit het administratief dossier enkel

opgemaakt worden dat het attest per fax aan verweerder is overgemaakt op 2 augustus 2012 als bijlage bij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Dit dateert dus van na de bestreden beslissing van 11 juni 2012, zodat verweerder met dit stuk geen rekening had kunnen houden.

Waar verzoekster aanvoert dat deze stukken aantonen dat de vereiste behandeling niet voorradig is in het land van herkomst, stelt de Raad vast dat uit het attest van dokter S.S. van 4 december 2010 en uit het stuk van dokter M.(Z.)N. van 10 mei 2011 enkel blijkt dat de behandeling met botox en de chirurgische ingreep in Armenië niet het verwachte resultaat hebben opgeleverd. Verweerder kan echter gevolgd worden waar hij in het advies stelt dat het feit dat de zorgverlening in het land van herkomst van minder goede kwaliteit is dan het systeem in België, niet tot gevolg kan hebben dat een verblijfsrecht moet worden toegekend.

Aangezien van de overige door verzoekster aangehaalde Armeense attesten niet kan worden aangenomen dat deze voor de bestreden beslissing werden overgemaakt aan verweerder, kan verzoekster ook niet gevolgd worden in haar kritiek dat verweerder heeft nagelaten concreet in te gaan op de bevindingen van deze artsen.

Waar verzoekster aanhaalt dat de ambtenaar-geneesheer concrete informatie had moeten inwinnen bij de Armeense arts L.M, als behandelende dokter-specialist, teneinde een oordeel te kunnen vellen over de resultaten van behandeling en opvolging van het dochtertje van verzoekster in Armenië, weze het herhaald dat nergens kan uit opgemaakt worden dat het enige attest dat verzoekster aanvoert van deze arts aan verweerder werd overgemaakt voor de bestreden beslissing. Bijgevolg kan ook niet verwacht worden van verweerder dat hij met deze arts contact zou opnemen.

Verzoekster herhaalt nogmaals dat niet met alle medische verklaringen rekening werd gehouden en dat de medische attesten van de Armeense artsen tot tegenstrijdige conclusies komen met het advies van de ambtenaar-geneesheer. Uit geen enkel geïndividualiseerd medisch attest van verweerder zou blijken dat de inhoud van de artsen-specialisten uit Armenië voor discussie vatbaar is of betwist wordt. De Raad herhaalt hierbij dat enkel met de medische verklaringen kan rekening gehouden, waarvan is aangetoond dat ze voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing werden overgemaakt aan verweerder. *In casu* geldt dit enkel voor het attest van dokter M.(Z.)N. van 10 mei 2011 waarin deze enkel, naast de beschrijving van de diagnose, stelt dat de operatie aan de achillespees niet het verwachte resultaat heeft gegeven. Deze conclusie wordt geenszins tegengesproken door de ambtenaar-geneesheer, zodat van een tegenstrijdige conclusie geen sprake is. In tegendeel, de ambtenaar-geneesheer bevestigt de diagnose. Waar verzoekster doelt op het feit dat verweerder een individueel medisch onderzoek had moeten afnemen van verzoekster, wijst de Raad erop dat artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet stelt dat de geneesheer [kan], indien hij dit nodig acht, de vreemdeling [kan] onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. De ambtenaar-geneesheer is dus niet verplicht de dochter van verzoekster te onderzoeken, noch bijkomend advies in te winnen van de Armeense behandelende arts.

Aangaande de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Waar verzoekster stelt dat zou blijken dat haar dochter enkel in België behandeld en opgevolgd kan worden, is dit een louter blote bewering, die zij geenszins aantoont.

Waar verzoekster aanvoert dat het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer dateert van 12 april 2011, ofwel 14 maanden oud was en bijgevolg niet meer adequaat kon aangewend worden om de bestreden beslissing van 11 juni 2012 te schragen, moet vastgesteld worden na lezing van dit advies dat de datum weergegeven op het advies een materiële vergissing lijkt te zijn. Er zijn immers in dit advies verwijzingen naar talrijke attesten opgenomen van latere datum dan het advies zelf. Zo verwijst de arts-attaché expliciet en op gedetailleerde wijze naar de stukken van 26 april 2011 van dokter J; het attest van 27 april 2011 van dokter J.W; het attest van 16 mei 2011 van dokter C.C; de attesten van 24 juni 2011, 16 september 2011, 13 januari 2012 en 18 maart 2012 van dokter E.O. allen daterend van na de zogenaamde datum van het medisch advies.

Verzoekster betoogt dat verweerder de formele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden daar hij bij aangetekende zending van 11 april 2011 aan verzoekster bijkomende medische

rapporten had opgevraagd omdat hij van oordeel was dat de door verzoekster op dat ogenblik overgemaakte stukken onvoldoende waren om een volledig en objectief medisch advies te kunnen verstrekken, terwijl het advies van de ambtenaar-geneesheer onmiddellijk de daaropvolgende dag op 12 april 2011 door een andere ambtenaar-geneesheer, zijnde Dr. M.I. toch genomen zou zijn. Dit terwijl verzoekster op 27 april 2011 tal van nieuwe stukken, op expliciete vraag van ambtenaar-geneesheer Dr. D, aan verweerder heeft overgemaakt binnen de door de ambtenaar-geneesheer voorziene termijn van 4 weken.

Na onderzoek van het administratief dossier blijkt dat verzoekster inderdaad per fax op 27 april 2011 verschillende medische verslagen aan verweerder heeft overgemaakt: zijnde het verslag van Dr. J.W. van 27 april 2011, het attest van dokter E.D. van 25 maart 2011, het attest van dokter A.V. gevalideerd door dokter M.J. van 26 april 2011, het attest van dokter A.V. van 11 februari 2011 en een "aanvraag of voorschriftenformulier" en een "bevestiging van afspraak". Echter, uit het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat verkeerdelijk zou dateren van 12 april 2011, blijkt dat wel degelijk met al deze medische attesten werd rekening gehouden. Elk vernoemd attest wordt immers op gedetailleerde wijze vermeld in het advies. Bijgevolg kan verzoekster niet langer volhouden dat de ambtenaar-geneesheer zich zou gebaseerd hebben op een onvolledig dossier en moet, ondanks de materiële vergissing aangaande de vermelde datum op het advies, vastgesteld worden dat de ambtenaar-geneesheer wel degelijk de zorgvuldigheid heeft gehad met de opgevraagde en verkregen attesten rekening te houden en hieromtrent uitdrukkelijk heeft gemotiveerd. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangenomen

Verzoekster toont ook niet aan dat verweerder bij het tot stand komen van de bestreden beslissing zich niet zorgvuldig heeft voorbereid of zich zou gebaseerd hebben op incorrecte gegevens of met bepaalde stukken of gegevens uit het dossier geen rekening zou hebben gehouden. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aanvaard.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU